

STATSMINISTERIET

Dato: 11. april 2007

J.nr.:

Sagsbeh.:

Notat

Notat om statsministerens samråd vedrørende DR. Besvarelse af samrådsspørgsmål X og Y i Kulturud- valget den 29. marts 2007.

[Samrådsspørgsmål X]

Statsministeren anførte følgende:

- Danmarks Radios redaktionelle uafhængighed var allerede sikret i radio- og fjernsynsloven. Den redaktionelle uafhængig-
hed var også sikret i DRs public service-kontrakt, der var indgået
mellem DR og kulturministeren.
- Det var fastsat i radio- og fjernsynsloven, at DRs bestyrelse
var DRs øverste ledelse. Bestyrelsen havde det overordnede
programansvar for stationen og ansvaret for overholdelsen af
de bestemmelser for institutionens virksomhed, der var fastsat
i loven.
- Det fremgik endvidere af loven, at DR's generaldirektør hav-
de det daglige programansvar og varetog den daglige admini-
strative og økonomiske ledelse af DR.
- Herudover var det i DR's public service-kontrakt fastsat, at
kontrakten baseres på lovgivningens bestemmelse om DR
som en selvstændig offentlig institution uden for kulturmini-
sterens almindelige instruktionsbeføjelse.
- Det indebar blandt andet, at DR's bestyrelse inden for de
rammer, der var fastlagt i lovgivningen og i kontrakten, havde
ansvaret for den overordnede tilrettelæggelse af programvirk-
somheden.
- På den måde var det sikret, at hverken kulturministeren eller
andre kunne diktere DR en bestemt redaktionel linje. Statsmi-

nisteren kunne derfor ikke dele den bekymring for Danmarks Radios uafhængighed, som formentlig lå til grund for spørgsmålet.

- Den kritik af DR, som ministre eller andre fra tid til anden fremførte, handlede ikke om, at DR ikke måtte kritisere regeringen, eller om, hvad DR havde lov at bringe.
- Men når regeringen blev udsat for kritik på et forkert grundlag, så havde den både ret og pligt til at gøre opmærksom på det. Ingen var hævet over kritik – heller ikke Danmarks Radio.

[Samrådsspørgsmål Y]

- Vedrørende Muhammed-krisen og den seneste tids debat om DR var det statsministerens opfattelse, at en fri og uafhængig presse var helt afgørende i et demokratisk samfund som det danske.
- Tegninge-sagen kunne ikke på nogen som helst måde sammenlignes med den såkaldte mail-sag eller for den sags skyld den kritik af Danmarks Radio, som regeringen tidligere havde fremført i forbindelse med dokumentarfilmen ”Den hemmelige krig”.
- Tegninge-sagen handlede om, at ytringsfriheden var under pres af kræfter, som ville blande sig i, hvad en dansk avis overhovedet havde lov til at bringe. Det var derfor vigtigt at stå fast på, at regeringen ikke ville gøre sig til dommer herover. Det var og er en sag for domstolene.
- Forskellen var, at der i det ene tilfælde var lagt op til, at statsministeren skulle tage stilling til, hvad en avis måtte trykke. I det andet tilfælde gjorde kulturministeren den daværende bestyrelsesformand opmærksom på en bestemt tendens i DR's dækning af Irak-krigen. Det var to helt forskellige situationer, der slet ikke kunne sammenlignes.
- Kulturministerens mail var ikke et forsøg på at udøve pression endsige på at censurere DR. Det var en orientering af den daværende formand for bestyrelsen om en kritik, som man kunne være enig i eller ikke, men som ministeren jo var i sin gode ret til at formulere. Sådan var det jo i et frit folkestyre, hvor vi havde lov til at kritisere hinanden. Heldigvis.

- Situationen omkring tegninge-sagen var en helt anden. Den håndfaste linje under tegninge-sagen handlede om at forsvare ytringsfriheden. Og den stilling, regeringen dengang tog, var både rigtig og nødvendig.